

تاثیر مقیم شدن متخصصین طب اورژانس بر زمان ارائه خدمات در بخش اورژانس بیمارستان آموزشی-درمانی شهداء تجریش

چکیده

مقدمه: یکی از مهم‌ترین شکایت‌های بیماران از خدمات شیفت شب در بخش اورژانس این است که معمولاً پزشک متخصص حضور ندارد و بیشتر پزشکان متخصص این مراکز آن‌کال هستند و حضور مستقیم ندارند. در همین راستا به منظور ارائه به موقع خدمات درمانی و پاسخگویی ۲۴ ساعته مراکز درمانی/آموزشی درمانی، بیمارستان‌ها مکلف به استفاده از متخصصین مقیم در بخش‌های اورژانس گردیدند. از این رو این پژوهش باهدف بررسی تاثیر مقیم شدن متخصصین طب اورژانس بر زمان ارائه خدمات، به اجرا درآمد.

روش کار: این پژوهش از انواع پژوهش‌های تحلیلی است که از نظر روش اجرا به صورت کمی، از نظر زمان به صورت مقطعی، از نظر استدلال با منطق قیاسی و از نظر نتایج به صورت کاربردی، در مهر لغایت آذر سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ صورت گرفت. جامعه پژوهش شامل پرونده بیماران تحت نظر بخش اورژانس بیمارستان شهداء تجریش بود. با توجه به مشخص بودن چارچوب نمونه‌گیری از روش تصادفی ساده استفاده گردید. با استفاده از فرمول حجم نمونه برای دو گروه با دو میانگین متفاوت، ۳۷۴ پرونده برای هر مقطع محاسبه و در مجموع ۷۴۸ پرونده بررسی گردید. داده‌ها با استفاده از فرم گردآوری داده محقق ساخته جمع‌آوری گردید. روایی فرم مربوطه نیز توسط متخصصین و کارشناسان مورد تأیید قرار گرفت. به منظور تحلیل داده‌ها، نرم‌افزار SPSS16 به کار رفت و علاوه بر شاخص‌های آمار توصیفی نظیر فراوانی، میانگین و انحراف معیار، آزمون تی مستقل نیز انجام گردید.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر، فاصله زمانی بین پذیرش تا انجام اولین ویزیت پزشک، زمان انتظار جهت انجام خدمات آزمایشگاهی و مدت زمان اقامت بیماران به ترتیب ۷/۴۵، ۰/۰۱ و ۲۱/۹۲ دقیقه افزایش و فاصله زمانی بین انجام اولین ویزیت پزشک تا انجام اولین اقدام درمانی و زمان انتظار جهت انجام خدمات رادیولوژی به ترتیب ۱۳/۵۱ و ۶/۴۶ دقیقه کاهش داشته است. در واقع فاصله زمانی بین پذیرش تا انجام اولین ویزیت پزشک و فاصله زمانی بین انجام اولین ویزیت پزشک تا انجام اولین اقدام درمانی از لحاظ آماری به طور معنی‌داری بعد از مقیم شدن متخصصین طب اورژانس به ترتیب افزایش و کاهش یافته است ($P < 0/001$) و $(\bar{X}(746) = 19/43$ و $P < 0/001$) و $(\bar{X}(746) = 34/17$ و $P < 0/001$). زمان انتظار جهت انجام خدمات آزمایشگاهی و رادیولوژی و مدت اقامت بیمار نیز با مقیم شدن متخصصین طب اورژانس از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری نداشته است.

نتیجه‌گیری: افزایش فاصله زمانی بین پذیرش تا انجام اولین ویزیت پزشک، نشان‌دهنده بدتر شدن وضعیت نیست بلکه موید این موضوع است که از لحاظ فرآیندی کیفیت ارائه خدمات به طرز بهتری صورت گرفته است. نتایج پژوهش حاضر می‌تواند به سیاستگذاران برای ارزیابی اهداف طرح مقیم شدن متخصصین کمک نماید. در نهایت به سیاست‌گذاران توصیه می‌شود که نسبت به بازبینی و تصریح کاهش فواصل زمانی که به عنوان اهداف طرح مطرح گردیده‌اند، اقدام نمایند.

کلیدواژه‌ها: متخصص مقیم، طب اورژانس، زمان ارائه خدمات، زمان انتظار، مدت اقامت